

Et andet mindretal (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget samt Svend Heiselberg (V) og Maisted (V)) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet finder, at de fleste ændringsforslag går væsentligt ud over de rammer, som blev fastlagt ved folketingsbeslutningen af 28. maj 1986.

I overensstemmelse med folketingsbeslutningen har kapitel 1 i regeringens lovforslag det sigte at modvirke den påtvungne passive rygning. Mindretallet finder det hverken rimeligt eller i overensstemmelse med folketingsbeslutningen at udelukke rygning også i tilfælde, hvor de, der har fælles arbejdssted eller sammen deltager i et møde, er enige om at tillade tobaksrygning.

Ændringsforslaget om at pålægge hver enkelt offentlig arbejdsgiver hurtigst muligt efter lovens ikrafttræden at etablere særlige rygeområder vil, uanset den foreslåede dispensationsbestemmelse, give anledning til betydelige udgifter for både stat og kommuner. Det forekommer i denne forbindelse urimeligt at stille et ubestemt krav om etablering af særskilte lokaler/områder for rygere uden hensyn til antallet af ansatte og lokalitetens størrelse. Det forekommer endvidere mindretallet at være uhensigtsmæssigt og meget bureaukratisk at kompensere for reglens ubestemthed blot ved en dispensationsadgang. En sådan mulighed for at opnå dispensation vil med sikkerhed give anledning til et stort antal dispensationsansøgninger vedrørende konkrete lokaler m.v i alle egne af landet. I øvrigt vil centrale myndigheder hverken have forudsætninger for eller være egnede til at vurdere den enkelte myndigheds forhold, herunder den lokalemæssige situation.

Ændringsforslaget om helt at forbyde reklamevirksomhed for tobaksprodukter indgik ikke i folketingsbeslutningen af 28. maj 1986. I forslaget hertil var det tværtimod anført i bemærkningerne, at forslagsstillerne ikke fandt det hensigtsmæssigt eller realistisk at indføre et egentligt reklameforbud. Forslaget vil have indgribende betydning og vil forudsætte, at der sikres den fornødne overvågning af overholdelsen af reklameforbudet. Den rigtige fremgangsmåde måtte derfor være at fremsætte et selvstændigt lovforslag og ikke et ændringsforslag på et sent tidspunkt under behandlingen af det foreliggende lovforslag.

Spørgsmålet om ved lov at afskære enhver statslig og kommunal myndighed fra at afholde udgifter til indkøb af tobaksvarer synes også at ligge helt uden for rammerne af folketingsbeslutningen om sikring af røgfri miljøer. En særlig lovbestemmelse herom ville i øvrigt være et brud med gældende praksis, hvorefter man har afholdt sig fra en detaljstyring af amtskommuners og kommuners indkøb.

Et tredje mindretal (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling, men er dog medforslagsstiller til eller har tiltrådt nogle af ændringsforslagene.

Mindretallet ønsker at præcisere, at beslutningsforslaget, som har dannet grundlag for dette lovforslag, fik mindretallets tilslutning p.g.a. sit formål – at sikre den enkelte mod passiv rygning ved at skabe røgfri miljøer.

Samtidig er mindretallet vidende om, at der også findes en gruppe mennesker i vort samfund, som reagerer allergisk over for tobaksrøg, og for hvem røgfri miljøer er en nødvendighed, hvis de skal have mulighed for at deltage aktivt i livet uden for deres eget hjemms fire vægge.

Ved 1. behandling betegnede mindretallet lovforslaget som værende unødigt indviklet. Det er ikke, fordi mindretallet har ændret holdning, men under udvalgsarbejdet er mindretallet blevet klar over, at netop dette område – røg eller ikke røg – appellerer så kraftigt til menneskers følelser eller, sagt på en anden måde, er et så følelsesladet emne, at man forstår vanskeligheden ved at formulere et forslag på en sådan måde, at ingen, det være sig rygere eller ikke rygere, føler sig urimeligt behandlet.

Disse formuleringsvanskeligheder har for mindretallet gjort det meget svært at komme med ændringsforslag, der ikke fremstod som forbud, påbud eller det modsatte, nemlig rent faktisk fjernede meningen med lovforslaget.

Et fjerde mindretal (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af udvalget og de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et femte mindretal (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til